

ved Tisvilde Hegn. Det er altsaa i Havet, de skulle finde deres Ophold og Ernæring, og det er slet ikke saa lidt, der fiskes paa Lejerne ved Halsnæs; ifølge Fiskeriberetning af 1899—1900 blev der deroppe fisket for omtrent 454,000 Kr. Nu ved jeg nok, at der maaske kunde bringes mere ud af det, hvis de havde større, søgaaende Fartøjer, som kunde gaa ud paa Storfiske. Men Fiskerne ere ikke velstaaende i Almindelighed, og det have de derfor ikke haft Lejlighed til; de ere henviste til at fiske ude i Kattegat, men en stor Del af deres Indtægter gaar til Havnepenge, til Redskaber og Garn o. s. v. Nu er det jo saaledes, at i Kattegat ligge tyske og engelske Trawlere — Fiskerne kalde dem Uhyrer af Fiskerskibe. De fare hen over Havet, og i et Øjeblik kunne de rive mange Favne af Fiskernes Garn bort. Vedligeholdelsen af Redskaber koster de fattige Fiskere mange Penge, og deres Havne skulle de ogsaa holde ved lige. Redskaberne maa de jo selv anskaffe, det er der intet at gøre ved, men Havnene kniber det med at holde ved lige. Der er ogsaa vist Imødekommenhed fra Lovgivningsmagts Side. Vi have paa Nordkysten 3 Havne: Gilleleje, Hundested og Lynæs. Gilleleje fik et stort Tilskud i Fjor paa ca. 200,000 Kr. Hundested er ogsaa ved Rigsdagens og Regeringens Hjælp kommet saadan frem, at det nu har forbedret sin Havn og lavet den saa god, som den vel i Øjeblikket kan blive. Derimod staar det ikke saa godt med Lynæs Havn. Den fik i sin Tid et rentefrit Laan paa Finansloven for 1882—83, og det har den afdraget og forsøgt at faa afviklet, saa godt som det var muligt. Den har ikke staaet til Restance, men betalt, hvad den skulde hvert Aar. Men nu ere Bolværket og andre Dele brøstfældige og maa fornyes, og nu mangle de Penge. Det er mig saaledes bekendt, at der en af Dagene vil komme et Andragende til Ministeriet om Eftergivelse af det Beløb, som Lynæs Havn endnu skylder — det er ikke stort, vistnok 4,000 Kr. — og da jeg kan bevidne, at Havnen trænger haardt til Reparationer, og at det, naar de skulle have dem udførte og tillige afbetale paa Gælden, vistnok vil vokse dem over Hovedet, vil jeg anmode den højtærede Minister om at vise

saa stor Imødekommenhed som muligt, helst saaledes, at vi til anden Behandling af Finansloven kunde faa et Forslag om, at Lynæs Havn fik Restbeløbet af sit Laan eftergivet.

Jeg sagde før, at Fiskerne ere henviste til at søge deres Erhverv ude i Kattegat; men ved Efteraarstid, naar Vejret bliver ondt og Stormene komme, vilde de selvfølgelig gerne fiske lidt inde i Fjordene, om ikke for andet saa til det daglige Forbrug, i Issefjorden, Holbækfjorden og Roskildefjord. Men nu er der det, at der adskillige Steder deroppe er saakaldte laasede Vande. Det er noget, Fiskerne ikke holde af, og vi se jo ogsaa, at Fiskerne i Limfjorden have begyndt at organisere sig og ville have dem ophævede. Mange Gange kunne de i alt Fald komme i en slem Forlegenhed; thi de laasede Vande ere ikke afmærkede. Saaledes er der laasede Vandeovre paa Odsherred Siden. Fiskerne fra Halsnæs have slæbt med deres Redskaber i Fjorden, men saa ere de komne ind paa afspærret Territorium, hvorefter de ere blevne anholdte og have maattet betale Mulkt. Nu ville Fiskerne gerne respektere de laasede Vande, naar de blot kunne, men de komme, som sagt, ind paa dem uden at vide det, og det er derfor deres højeste Ønske, at der maa kunne blive sat nogle Mærker, saa at de kunne undgaa at komme ind paa forbudt Fiskeri. Jeg vil derfor udtrykke det Ønske fra Fiskernes Side og henstille til den ærede Minister, om ikke disse Vande paa en eller anden Maade kunde blive afmærkede med synlige Mærker.

Jeg skal ikke opholde Tinget længe, men inden jeg slutter, kun omtale en enkelt Sag, som jeg for Resten har berørt her før, uden at der den Gang blev taget Hensyn dertil. Jeg vil haabe, at det nu maa blive anderledes. Jeg ved ikke, hvilken Minister det sorterer under. Det er nemlig Kysten oppe ved Spodsbjerg, som skrider ud. Det kan høre under Krigsministeren, da der ligger nogle Skanser, under Finansministeren, under hvem Fyrvæsenet sorterer, og under Landbrugsministeren, under hvem ellers Kysten hører. Der oppe er nu Stenfiskeriet drevet vel vidt, og det naturlige Værn er berøvet